

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” จากผลการรวบรวมข้อมูลที่ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามจากประชาชนหมู่บ้านเจดีย์เหลี่ยม จำนวน 100 คน และกลุ่มตัวอย่างในเขตหมู่บ้านช้างค้ำ จำนวน 125 คน และกลุ่มตัวอย่างในเขตหมู่บ้านป่าเปอะ จำนวน 90 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทั้งสิ้น จำนวน 315 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลและดำเนินการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดพื้นฐานและตามกรอบแนวคิดของ John M. Cohen and Norman T.Uphoff ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	133	42.20
หญิง	182	57.80
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 และเป็นเพศชายจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	91	28.90
31 – 40 ปี	97	30.80
41 – 50 ปี	50	15.90
มากกว่า 51 ปี	77	24.40
รวม	315	100.00

จากตาราง 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมาคือ มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 อายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 และอายุ 41 – 50 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	107	34.00
มัธยมศึกษา	124	39.40
ปริญญาตรี	62	19.70
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.00
อื่น ๆ	19	6.00
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ปริญญาตรี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 และอื่น ๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ	17	5.40
รับจ้างเอกชน	42	13.30
ธุรกิจส่วนตัว	67	21.30
ค้าขาย	112	35.60
อื่น ๆ	77	24.40
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 รองลงมาคือ อื่น ๆ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 รับจ้างเอกชน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 รับราชการ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเวลาอยู่อาศัย

เวลาอยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ปี	43	13.70
11 – 25 ปี	144	45.70
26 – 50 ปี	72	22.90
มากกว่า 51 ปี	56	17.80
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ระยะเวลาอยู่อาศัย 11 – 25 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมาคือ 26 – 50 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 มากกว่า 51 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	119	37.80
5,001 – 10,000 บาท	172	54.60
10,001 – 20,000 บาท	23	7.30
มากกว่า 20,001 บาท	1	0.30
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 54.60 รองลงมาน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 คน และมากกว่า 20,001 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยที่ถือครอง

พื้นที่อยู่อาศัยที่ถือครอง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50 ตารางวา	109	34.60
51 – 100 ตารางวา	169	53.70
101 – 400 ตารางวา	29	9.20
มากกว่า 401 ตารางวา	8	2.50
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพื้นที่อยู่อาศัยที่ถือครอง 51 – 100 ตารางวา จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 53.70 รองลงมาน้อยกว่า 50 ตารางวา จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 101 – 400 ตารางวา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 และมากกว่า 401 ตารางวา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเป็นสมาชิกในหมู่บ้าน

สมาชิกในหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
เจดีย์เหลี่ยม	94	29.80
ช้างค้ำ	119	37.80
ป่าเปอะ	87	27.60
ไม่เป็นสมาชิก	15	4.80
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสมาชิกอยู่ในหมู่บ้านช้างค้ำ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 รองลงมา หมู่บ้านเจดีย์เหลี่ยม จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 หมู่บ้านป่าเปอะ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 และไม่เป็นสมาชิก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม การได้รับการประชาสัมพันธ์ รูปแบบการบริหารจัดการจากเจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยราชการ(กรมศิลปากร)

เคยได้รับการประชาสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	51	16.20
เคย	264	83.80
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยได้รับการประชาสัมพันธ์ รูปแบบการบริหารจัดการจากเจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยราชการ (กรมศิลปากร) จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 และไม่เคยได้รับการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ปริมาณการรับข่าวสาร รายละเอียดข้อมูลโครงการต่าง ๆ

ปริมาณการรับข่าวสารฯ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	51	16.20
มาก	11	3.50
ปานกลาง	241	76.50
น้อย	12	3.80
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ รับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ รายละเอียดข้อมูลโครงการต่าง ๆ จากภาครัฐปริมาณปานกลาง จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 76.50 รองลงมา ไม่เคย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 รับข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐน้อย 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 และรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากภาครัฐปริมาณมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการโครงการต่าง ๆ นอกจากหน่วยราชการ (กรมศิลปากร)

แหล่งข้อมูลข่าวสารฯ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้นำชุมชน	226	71.70
ญาติพี่น้อง	61	19.40
วิทยุ/โทรทัศน์	24	7.60
หนังสือพิมพ์	1	0.30
ไม่ทราบ	3	1.00
รวม	315	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับข่าวสารจากแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการโครงการต่าง ๆ นอกจากหน่วยราชการ (กรมศิลปากร) จากผู้นำชุมชน จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 รองลงมา รับข้อมูลจากญาติพี่น้อง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 รับข่าวสารจากวิทยุ/โทรทัศน์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 ไม่มีทราบข่าวสารข้อมูลใด ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1 และรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

4.2 ระดับความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม

ตารางที่ 4.12 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนชุมชนท้องถิ่น ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ต่อความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ

การบริหารจัดการ	ความต้องการมีส่วนร่วม			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
1. ท่านต้องการให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ก่อนดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับกิจการที่พัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	8 (2.5)	79 (25.1)	228 (72.4)	2.69	0.51	มาก
2. ท่านต้องการให้ประชาชนมีโอกาสนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและปัญหาของหมู่บ้านชุมชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม ต่อหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องได้	4 (1.3)	63 (20.0)	248 (78.7)	2.77	0.44	มาก

ตารางที่ 4.12 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนชุมชนท้องถิ่น ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ต่อความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ (ต่อ)

การบริหารจัดการ	ความต้องการมีส่วนร่วม			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
3. ท่านต้องการให้เจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำประชาชนในการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชนมองปัญหาได้ชัดเจนและเป็นระบบ	5 (1.6)	57 (18.1)	253 (80.3)	2.78	0.44	มาก
4. ท่านต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสร่วมระบุนปัญหาและสาเหตุของปัญหาในฐานะที่เป็นเจ้าของหมู่บ้านหรือชุมชน	5 (1.6)	54 (17.1)	256 (81.3)	2.79	0.44	มาก
5. ท่านต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเวียงกุมกาม	5 (1.6)	43 (13.7)	276 (84.8)	2.83	0.41	มาก
6. ท่านต้องการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำแก่ประชาชนหรือให้มีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดความยั่งยืนและรักษาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้านในพื้นที่ได้	6 (1.9)	42 (13.3)	267 (84.8)	2.82	0.42	มาก

ตารางที่ 4.12 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนชุมชนท้องถิ่น ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ต่อความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ (ต่อ)

การบริหารจัดการ	ความต้องการมีส่วนร่วม			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
7. ท่านต้องการร่วมวางแผนในการพัฒนาเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐ	6 (1.9)	69 (21.9)	240 (76.2)	2.74	0.47	มาก
8. ท่านต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแผนการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามจากส่วนกลาง	5 (1.6)	69 (21.9)	241 (76.5)	2.74	0.46	มาก
9. ท่านต้องการเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามในฐานะที่พักอาศัยและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับชุมชนนี้มาจากบรรพบุรุษ	8 (2.5)	81 (25.7)	226 (71.7)	2.69	0.51	มาก
10. ท่านต้องการร่วมลงทุนและค้าขายเพื่อสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัว	10 (3.2)	103 (32.7)	202 (64.1)	2.60	0.54	มาก
11. ท่านต้องการร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการการท่องเที่ยวในแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม	11 (3.5)	119 (37.8)	185 (58.7)	2.55	0.56	มาก
12. ท่านต้องการให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงและแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับแผนการพัฒนาเวียงกุมกามในอนาคตให้ทราบล่วงหน้าเป็นระยะ ๆ	3 (1.0)	68 (21.6)	244 (77.5)	2.76	0.44	มาก

ตารางที่ 4.12 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนชุมชนท้องถิ่น ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ต่อความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ (ต่อ)

การบริหารจัดการ	ความต้องการมีส่วนร่วม			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
13. ท่านต้องการให้มีการเผยแพร่กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเวียงกุมกามให้ชาวบ้านได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง	5 (1.6)	60 (19.0)	250 (79.4)	2.77	0.45	มาก
14. ท่านต้องการช่วยเหลือหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐเผยแพร่ข่าวสารและประชาสัมพันธ์โครงการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเวียงกุมกามให้ชุมชนและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ	5 (1.6)	7.3 (23.2)	237 (75.2)	2.73	0.47	มาก
15. ท่านต้องการให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องรับฟังปัญหาข้อคิดเห็น ข้อเรียกร้องของชาวบ้านในชุมชนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้กับชาวบ้านต่อไป	8 (2.5)	39 (12.4)	268 (85.1)	2.82	0.44	มาก
รวมเฉลี่ย				2.74	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.12 เป็นผลของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนในหมู่บ้านป่าเปอะ หมู่บ้านเจดีเหลี่ยม หมู่บ้านช้างค้ำ มีความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ พบว่า

ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม มีความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก (เฉลี่ย 2.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาประเด็นรายละเอียดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ พบว่า

1) ประชาชนในท้องถิ่นต้องการให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องรับฟังปัญหาข้อคิดเห็น ข้อเรียกร้องของชาวบ้านในชุมชนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้กับชาวบ้านต่อไป คิดเป็นร้อยละ 85.1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับ มาก และประชาชนในท้องถิ่นต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเวียงกุมกาม คิดเป็นร้อยละ 84.8 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

2) ประชาชนในท้องถิ่นต้องการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำแก่ประชาชนหรือให้มีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดความยั่งยืนและรักษาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้านในพื้นที่ได้ คิดเป็นร้อยละ 84.8 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับ มาก และ ประชาชนในท้องถิ่นต้องการมีโอกาสร่วมระบุปัญหาและสาเหตุของปัญหาในฐานะที่เป็นเจ้าของหมู่บ้านหรือชุมชน คิดเป็นร้อยละ 81.3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับ มาก และประชาชนในท้องถิ่นต้องการให้เจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำประชาชนในการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชนมองปัญหาได้ชัดเจนและเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 80.3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

4.3 แนวทางและรูปแบบในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม

ตารางที่ 4.13 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนต่อความต้องการและแนวทางและรูปแบบในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

แนวทางและรูปแบบในการพัฒนา เชิงประวัติศาสตร์	ความต้องการ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
1. ท่านต้องการจัดให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาเพื่อชื่นชม โบราณสถาน	4 (1.3)	42 (13.3)	269 (85.4)	2.84	0.39	มาก
2. ท่านต้องการให้นักท่องเที่ยวได้รับ ความรู้และมีความเข้าใจต่อ ประวัติศาสตร์และความเป็นมา ของโบราณสถานในท้องถิ่น	4 (1.3)	44 (14.0)	267 (84.8)	2.83	0.40	มาก
3. ท่านต้องการสร้างจิตสำนึกของ การรักษามรดกทางวัฒนธรรมให้ กับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะคนไทย	4 (1.3)	41 (13.0)	270 (85.7)	2.84	0.39	มาก
4. ท่านต้องการสร้างความรับผิดชอบ พื้นฐานให้นักท่องเที่ยว (คนไทย) สำนึกต่อคุณค่าและช่วยอนุรักษ์ โบราณสถานไว้ต่อไป	4 (1.3)	40 (12.7)	271 (86.0)	2.84	0.39	มาก
5. ท่านต้องการให้ประชาชนใน ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการ การท่องเที่ยวแหล่งอารยธรรม เวียงกุมกาม	5 (1.6)	42 (13.3)	268 (85.1)	2.83	0.41	มาก
6. ท่านต้องการให้มีการท่องเที่ยวชม วิถีชีวิตในหมู่บ้านเพื่อดูผลงาน และภูมิปัญญาพื้นบ้าน	5 (1.6)	42 (13.3)	268 (85.1)	2.83	0.41	มาก
รวมเฉลี่ย				2.83	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.13 เป็นผลการแสดงความต้องการของประชาชนต่อแนวทางและรูปแบบการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ดังนี้ โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่ตอบแบบสอบถามมีความต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ประชาชนในท้องถิ่นต้องการสร้างความรับผิดชอบพื้นฐานให้นักท่องเที่ยว(คนไทย) สำนึกต่อคุณค่าและช่วยอนุรักษ์โบราณสถานไว้ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 86 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 ระดับความต้องการอยู่ในระดับมาก
- 2) ประชาชนในท้องถิ่นต้องการสร้างจิตสำนึกของการรักษามรดกทางวัฒนธรรมให้กับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะคนไทย คิดเป็นร้อยละ 85.7 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 ระดับความต้องการอยู่ในระดับมาก
- 3) ประชาชนต้องการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อชื่นชมโบราณสถาน คิดเป็นร้อยละ 85.4 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 ระดับความต้องการอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

รูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืน	ความต้องการ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
1. จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความสมดุลระหว่างความสะดวกสบายกับการรักษาธรรมชาติของชุมชนไว้	4 (1.3)	34 (10.8)	277 (87.9)	2.86	0.37	มาก
2. ท่านต้องการให้มีการให้บริการแบบธุรกิจเช่น รถม้า รถม้าชมโบราณสถานโดยจัดเส้นทางเป็นวงกลมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมอย่างทั่วถึง	9 (2.9)	30 (9.5)	276 (87.6)	2.84	0.43	มาก

ตารางที่ 4.14 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ต่อ)

รูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืน	ความต้องการ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
3. ท่านต้องการให้มีแผนที่ คู่มือนำเที่ยว และป้ายบรรยายเพื่อให้การแนะนำ และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	7 (2.2)	27 (8.6)	281 (89.2)	2.86	0.39	มาก
4. ท่านต้องการให้มีการกำหนดพื้นที่สำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ เช่นที่จอดรถ ห้องน้ำ สถานที่พัก ร้านอาหาร-เครื่องดื่ม และสถานที่จำหน่ายสินค้า หรือของฝากต่างๆ	5 (1.6)	34 (10.8)	276 (87.6)	2.86	0.39	มาก
5. ท่านต้องการให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้รู้คอยให้บริการนำชมเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ที่ถูกต้อง	5 (1.6)	33 (10.5)	277 (87.9)	2.86	0.38	มาก
6. ท่านต้องการให้ชาวบ้านในชุมชนหมู่บ้านร่วมกับผู้นำท้องถิ่นร่วมกันบริหารจัดการพื้นที่และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมและโปร่งใส	5 (1.6)	28 (8.9)	282 (89.5)	2.87	0.37	มาก
7. ท่านต้องการให้มีการจัดบริการต่างๆ เช่นที่จอดรถ ห้องน้ำ สถานที่พัก ร้านอาหาร-เครื่องดื่ม และสถานที่จำหน่ายสินค้า หรือของฝากต่างๆ ฯลฯ และควรเปิดโอกาสให้ชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมจัดทำ	5 (1.6)	30 (9.5)	280 (88.9)	2.87	0.37	มาก

ตารางที่ 4.14 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ต่อ)

รูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืน	ความต้องการ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
8. ท่านต้องการให้มีการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่ควรมุ่งแสวงหาผลกำไรหรือเป็นการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวมากเกินไป	6 (1.9)	30 (9.5)	279 (88.6)	2.86	0.39	มาก
9. ท่านต้องการให้หน่วยงานราชการในท้องถิ่นหรือจังหวัดเป็นผู้จัดการให้มีการบริการด้านความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวทุกระดับ	5 (1.6)	25 (7.9)	285 (90.5)	2.88	0.36	มาก
10. ท่านต้องการให้มีการร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานท้องถิ่นและคนในชุมชน จัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	6 (1.9)	21 (6.7)	288 (91.4)	2.89	0.36	มาก
11. ท่านต้องการให้มีการร่วมกันวางแผนปรับปรุงพัฒนา และปรับภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามทุก 6-12 เดือนเพื่อให้ชาวบ้านในท้องถิ่นช่วยกันหาทางดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาเที่ยวอีก	7 (2.2)	33 (10.5)	275 (87.3)	2.85	0.41	มาก
รวมเฉลี่ย				2.86	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.14 ความต้องการในการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง

ในภาพรวมประชาชนต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้รูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ประชาชนในท้องถิ่นมีความต้องการให้มีการร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานท้องถิ่นและคนในชุมชน จัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 91.4 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 ระดับความต้องการอยู่ในระดับมาก

2) ประชาชนมีความต้องการให้หน่วยงานราชการในท้องถิ่นหรือจังหวัดเป็นผู้จัดการให้มีการบริการด้านความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก ต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวทุกระดับ คิดเป็นร้อยละ 90.5 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 ระดับความต้องการอยู่ในระดับมาก

3) ประชาชนมีความต้องการให้ชาวบ้านในชุมชนหมู่บ้านร่วมกับผู้นำท้องถิ่นร่วมกันบริหารจัดการพื้นที่และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมและโปร่งใส คิดเป็นร้อยละ 89.5 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 ระดับความต้องการอยู่ในระดับมาก

4) ประชาชนมีความต้องการให้มีแผนที่ คู่มือแนะนำเที่ยว และป้ายบรรยายเพื่อให้การแนะนำและให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว โปร่งใส คิดเป็นร้อยละ 89.2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 ระดับความต้องการอยู่ในระดับมาก

5) ประชาชนมีความต้องการให้มีการจัดบริการต่าง ๆ เช่นที่จอดรถ ห้องน้ำ สถานที่พัก ร้านอาหาร-เครื่องดื่ม และสถานที่จำหน่ายสินค้า หรือของฝากต่างๆ ฯลฯ และควรเปิดโอกาสให้ชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมจัดทำ คิดเป็นร้อยละ 88.9 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 ระดับความต้องการอยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ตารางสรุปผลความต้องการรูปแบบและแนวทางการพัฒนาแบบเชิงประวัติศาสตร์และแบบยั่งยืน

รูปแบบและแนวทางการพัฒนา	ค่าเฉลี่ย	S.D.
แบบเชิงประวัติศาสตร์	2.83	0.33
แบบยั่งยืน	2.86	0.30
รวม	2.85	0.30

จากตารางที่ 4.15 สรุปผลความต้องการรูปแบบและแนวทางการพัฒนาแบบเชิงประวัติศาสตร์และแบบยั่งยืน ในภาพรวมประชาชนต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบเชิงประวัติศาสตร์และแบบยั่งยืน ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ประชาชนต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบเชิงประวัติศาสตร์ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33

2) ประชาชนต้องการให้มีการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 ตามลำดับ

4.4 ระดับผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.16 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต

ผลกระทบด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต	ผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผล
	แยลง/น้อยลง	เหมือนเดิม	ดีขึ้น/มากขึ้น			
1. สภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัย เช่น เสียง ฝุ่นละออง มลพิษ	42 (13.3)	193 (61.3)	80 (25.4)	2.12	0.61	เหมือนเดิม
2. ความสงบเงียบของการดำรงชีวิตในหมู่บ้านชุมชน	42 (13.3)	186 (59.0)	87 (27.6)	2.14	0.62	เหมือนเดิม

ตารางที่ 4.16 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต (ต่อ)

ผลกระทบด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต	ผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผล
	แย่ง/น้อยลง	เหมือนเดิม	ดีขึ้น/มากขึ้น			
3. ความเป็นส่วนตัวของที่พักอาศัย	33 (10.5)	197 (62.5)	85 (27.0)	2.16	0.59	เหมือนเดิม
4. ความสะดวกสบายในการเดินทาง เช่น ถนน รถเมล์ รถสองแถว	12 (3.8)	206 (65.4)	97 (30.8)	2.26	0.52	เหมือนเดิม
5. ความสะดวกสบายในเรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์	9 (2.9)	110 (34.9)	196 (62.2)	2.59	0.54	ดีขึ้น/ มากขึ้น
รวมเฉลี่ย				2.25	0.46	เหมือนเดิม

จากตารางที่ 4.16 ผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิตโดยรวมแล้วประชาชนไม่ได้รับผลกระทบเนื่องจากส่วนใหญ่ตอบว่า เหมือนเดิม โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 2.25

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละประเด็นแล้วพบว่าทุกประเด็นกลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่ได้รับผลกระทบ ดังรายละเอียดดังนี้

- 1) สภาพแวดล้อมด้านความสะดวกสบายในการเดินทาง เช่น ถนน รถเมล์ รถสองแถว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 ระดับผลกระทบอยู่ในระดับเหมือนเดิม
- 2) ความเป็นส่วนตัวของที่พักอาศัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ระดับผลกระทบอยู่ในระดับเหมือนเดิม
- 3) ความสะดวกสบายในเรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ระดับผลกระทบอยู่ในระดับดีขึ้น
- 4) ที่อยู่อาศัย เช่น เสียง ฝุ่นละออง มลพิษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ระดับผลกระทบอยู่ในระดับเหมือนเดิม
- 5) ความสงบเงียบของการดำรงชีวิตในหมู่บ้านชุมชน มลพิษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 ระดับผลกระทบอยู่ในระดับเหมือนเดิม ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผลกระทบ
	แ่ลง/น้อยลง	เหมือนเดิม	ดีขึ้น/มากขึ้น			
1. การทำงานและประกอบอาชีพ	2 (0.6)	138 (43.8)	175 (55.6)	2.54	0.51	ดีขึ้น/ มากขึ้น
2. รายได้จากการขายสินค้าชุมชน หรือร่วมกิจกรรมในหมู่บ้านชุมชน	3 (1.0)	115 (36.5)	197 (62.5)	2.61	0.50	ดีขึ้น/ มากขึ้น
3. โอกาสในการทำมาหากินหารายได้จากนักท่องเที่ยว	8 (2.5)	100 (31.7)	207 (65.7)	2.63	0.53	ดีขึ้น/ มากขึ้น
4. ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น อาหาร	62 (19.7)	163 (51.7)	90 (28.6)	2.08	0.69	ดีขึ้น/ มากขึ้น
รวมเฉลี่ย				2.47	0.43	ดีขึ้น/ มากขึ้น

จากตารางที่ 4.17 ผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่าได้รับผลกระทบด้านบวก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น

- 1) ผลกระทบทางด้านโอกาสในการทำมาหากินหารายได้จากนักท่องเที่ยว ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53)
- 2) ผลกระทบทางด้านรายได้จากการขายสินค้าชุมชน หรือร่วมกิจกรรมในหมู่บ้านชุมชน ดีขึ้น(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50)
- 3) ผลกระทบด้านการทำงานและประกอบอาชีพ ดีขึ้น(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51)
- 4) ผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น อาหาร เหมือนเดิม(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39)

ตารางที่ 4.18 จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านจิตสำนึกและความผูกพัน

ผลกระทบด้านจิตสำนึกและ ความผูกพัน	ผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ผลกระทบ
	แย่ง/น้อยลง	เหมือนเดิม	ดีขึ้น/มากขึ้น			
1. จิตสำนึกและความภูมิใจใน แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม	1 (0.3)	102 (32.4)	212 (67.3)	2.66	0.47	ดีขึ้น/ มากขึ้น
2. ความผูกพันกับคนใน หมู่บ้านชุมชนท้องถิ่น	4 (103)	100 (31.7)	211 (67.0)	2.65	0.50	ดีขึ้น/ มากขึ้น
3. ความสัมพันธ์กับผู้นำชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)	7 (2.2)	89 (28.3)	219 (69.5)	2.67	0.51	ดีขึ้น/ มากขึ้น
4. ความร่วมมือช่วยเหลือกัน ระหว่างคนในหมู่บ้านชุมชน ท้องถิ่น	4 (1.3)	87 (27.6)	224 (71.1)	2.69	0.48	ดีขึ้น/ มากขึ้น
5. ความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่ง อารยธรรมเวียงกุมกาม	2 (0.60)	77 (24.4)	236 (74.9)	2.74	0.45	ดีขึ้น/ มากขึ้น
6. ความหวงแหนและให้ความ ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐหรือ หน่วยงานราชการในท้องถิ่น ในการดูแลรักษามรดกทาง วัฒนธรรมเวียงกุมกาม	2 (0.6)	72 (22.9)	241 (76.5)	2.75	0.44	ดีขึ้น/ มากขึ้น
รวมเฉลี่ย				2.70	0.35	ดีขึ้น/ มากขึ้น

จากตารางที่ 4.18 ผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านจิตสำนึกและความผูกพัน โดยรวมแล้วพบว่าดีขึ้นหรือได้รับผลกระทบด้านบวก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าทุกประเด็นกลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบในทางที่ดีขึ้น
ดังนี้

- 1) ผลกระทบทางด้านการความหวงแหนและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยงานราชการในท้องถิ่นในการดูแลรักษามรดกทางวัฒนธรรมเวียงกุมกาม ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44)
- 2) ความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45)
- 3) ความร่วมมือช่วยเหลือกันระหว่างคนในหมู่บ้าน ชุมชนท้องถิ่น ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48)
- 4) ความสัมพันธ์กับผู้นำชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51)
- 5) จิตสำนึกและความภูมิใจในแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามดีขึ้น(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47)
- 6) ความผูกพันกับคนในหมู่บ้านชุมชนท้องถิ่น ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50)

ตารางที่ 4.19 สรุปผลกระทบที่ประชาชนได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับผลกระทบ
ด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต	2.25	0.46	เหมือนเดิม
ด้านเศรษฐกิจ	2.47	0.43	ดีขึ้น/ด้านบวก
ด้านจิตสำนึกและความผูกพัน	2.70	0.35	ดีขึ้น/ด้านบวก
ผลกระทบรวมทุกด้าน	2.47	0.32	ดีขึ้น/ด้านบวก

จากตารางที่ 4.19 สรุปผลกระทบที่ประชาชนได้รับจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต ด้านเศรษฐกิจและด้านจิตสำนึกและความผูกพัน โดยรวมแล้วพบว่าดีขึ้นหรือได้รับผลกระทบด้านบวก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32 มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ผลกระทบทางด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต เหมือนเดิม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46)

2) ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ดีขึ้นหรือได้รับผลกระทบทางด้านบวก(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43)

3) ผลกระทบทางด้านจิตสำนึกแลความผูกพัน ดีขึ้นหรือได้รับผลกระทบทางด้านบวก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35) ตามลำดับ

4.5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1) ประชาชนในชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างมาก วิเคราะห์โดยใช้สถิติที (T-Test)

2) ประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว วิเคราะห์โดยใช้สถิติที (T-Test)

3) ประชาชนมีความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์ในระดับมาก วิเคราะห์โดยใช้สถิติที (T-Test)

4.5.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ประชาชนในชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างมาก วิเคราะห์โดยใช้สถิติที (T-Test)

การพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามในลักษณะการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอย่างมาก ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ใช้ทดสอบไว้ที่ 2.34 ขึ้นไป ที่ระดับความเชื่อมั่น (ระดับนัยสำคัญ) 0.01 จึงกำหนดสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

H_0 : ประชาชนในชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่มาก หรือ $H_1 : \mu < 2.34$

H_1 : ประชาชนในชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างมาก หรือ $H_0 : \mu \geq 2.34$

จากการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์จากข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มประชากรตัวอย่างโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ เกณฑ์ชี้วัดระดับมาก ที่ตั้งไว้คือ 2.34 ขึ้นไป โดยใช้ค่าทางสถิติที่ (T - test) เป็นเครื่องมือในการทดสอบและกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ดังปรากฏในตารางที่ 4.20 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าทางสถิติ (T - value) ประชาชนในชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ความต้องการมีส่วนร่วม			Test - value = 2.34		
N	Mean	Std. Deviation	ค่าสถิติ t	df	Sig. (2 -tailed)
315	2.74	0.33	146.27	314	0.00

จากตารางที่ 4.20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างมากโดยการทดสอบกับค่าเฉลี่ยที่กำหนด (2.34) พบว่าค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 2.74 ค่า T-value = 146.27 df = 314 Std. Deviation = 0.33 และค่า Sig. (2 -tailed) = 0.00

จากการทดสอบทางสถิติพบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ชี้วัดที่กำหนดไว้ (2.34) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 แสดงว่ายอมรับ H_1 และ ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประชาชนในชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเวียงกุมกามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นสมมติฐานข้อที่ 1 จึงได้รับการยอมรับ

4.5.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มากกว่าด้านลบ วิเคราะห์โดยใช้สถิติที่ (T-Test)

การพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับ ผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มากกว่าด้านลบ ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ใช้ทดสอบไว้ที่ 2.34 ขึ้นไป ที่ระดับความเชื่อมั่น (ระดับนัยสำคัญ) 0.01 จึงกำหนดสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

- H_0 : ประชาชนในชุมชนไม่ได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือ $H_1 : \mu < 2.34$
- H_1 : ประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือ $H_0 : \mu \geq 2.34$

จากการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์จากข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ เกณฑ์ชี้วัดระดับมาก ที่ตั้งไว้คือ 2.34 ขึ้นไป โดยใช้ค่าทางสถิติที (T – test) เป็นเครื่องมือในการทดสอบและกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ดังปรากฏในตารางที่ 4.21 ดังนี้

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าทางสถิติ (T – value) ประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มากกว่าด้านลบ

ผลกระทบ			Test – value = 2.34		
N	Mean	Std. Deviation	ค่าสถิติ t	df	Sig. (2 –tailed)
315	2.47	0.32	136.44	314	0.00

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มากกว่าด้านลบ โดย จากการทดสอบกับค่าเฉลี่ยที่กำหนด(2.34) พบว่าค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 2.47 ค่า T – Value มีค่าเท่ากับ 136.44 df มีค่าเท่ากับ 314 S.D มีค่าเท่ากับ 0.32 และ Sig. มีค่าเท่ากับ 0.00

ดังนั้น จากการทดสอบสมมติฐานประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มากกว่าด้านลบ จากผลการทดสอบทางสถิติพบว่ายอมรับค่า H_1 และปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบทางด้านบวกจากการพัฒนาแหล่งอารยธรรมเวียงกุมกาม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มากกว่าด้านลบ อยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญ

4.5.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ประชาชนมีความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์ในระดับมาก

การพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับ ความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์ ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ใช้ทดสอบไว้ที่ 2.34 ขึ้นไป ที่ระดับความเชื่อมั่น (ระดับนัยสำคัญ) 0.01 จึงกำหนดสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

- H_0 : ประชาชนมีความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์ ในระดับไม่มาก หรือ $H_1 : \mu < 2.34$
- H_1 : ประชาชนมีความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์ ในระดับมาก หรือ $H_0 : \mu \geq 2.34$

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยจากข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ เกณฑ์ชี้วัดระดับมากที่ตั้งไว้คือ 2.34 ขึ้นไป โดยใช้ค่าทางสถิติ (T-Test) เป็นเครื่องมือในการทดสอบและกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ดังปรากฏในตารางที่ 4.22 ดังนี้

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าทางสถิติ (T – value) ความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์

รูปแบบการพัฒนาแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์			Test – value = 2.34		
N	Mean	Std. Deviation	ค่าสถิติ t	df	Sig. (2 –tailed)
315	2.85	0.30	168.02	314	0.00

จากตารางที่ 4.22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชาชนมีความความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์อยู่ในระดับมากโดยการทดสอบกับค่าเฉลี่ยที่กำหนด (2.34) พบว่า ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 2.85 ค่า $T - value = 2.34$ $df = 314$ $Std. Deviation = 0.30$ และ ค่า $Sig. (2 - tailed) = 0.00$

ดังนั้นจากสมมติฐานการทดสอบหาความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยว จากการทดสอบทางสถิติพบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ชี้วัดที่กำหนดไว้(2.34) แสดงว่ายอมรับ H_1 และ ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประชาชนมีความต้องการให้พัฒนาและส่งเสริมให้แหล่งอารยธรรมเวียงกุมกามเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเชิงประวัติศาสตร์ อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญ